

ברוך הוא דין אותם לטובה. ולבעמם אותם החולאים נשלם זמנים מלישרות שם, כמו שונאמר בדברים מובן וחולאים רעים ונאנגנים, שעשו אמונה, שכששורים על האדם מסתכלים מפניהם לאחר שהשלימיו זמנים, בין לצדיקים, בין לרשעים, והപל נעשה בדין, כמו שבאו לנו.

וירא ישראל את בני יוסף ויאמר מי אלה. אמר רבי יצחק, פסוק זה קשה, שבחוב וירא ישראל, וככתוב וענני ישראלי בבדיו מזקן לא יוכל לראות. אם לא יוכל לראות, אז מה זה וירא ישראל? אלא שראה ברוח הקדש אותם בני יוסף, שהם ירבעם וחבירו, שירבעם עשה שני עגלי זהב ואמור (מלכים א יט) אלה אללהיך ישראל. ולבן מי אלה, מי הוא שיחיד לומר אלה אללהיך לעבודה זורה, ולבן וירא ישראל את בני יוסף.

mbaan שצדיקים רואים מעשה למרחוק, והקדוש ברוך הוא מעטר אותם בעטרתו. מה הקדוש ברוך הוא רואה למרחוק, כמו שכתוב (בראשית א) וירא אליהם את כל אשר עשה והנה טוב מאד, שהקדוש ברוך הוא רואה כל המעשים עד שלא עושים אותם, וכן עוברים לפניו.

במו זה כל דורות העולם מסווג העולם ועד סוף העולם, כלם התייאבו ועמדו לפניו עד שלא יבוא לעולם. זהו שפטותם (ישעה מא) קורא הדורות מראesh, עד שלא נברא העולם. משים של הנשמות שיזורדות לעולם, עד שלא ירדו, כלם עומדים לפני הקדוש ברוך הוא בדמות שעומדים בעולם הזה, ונקיים בhai

קדשא בריך הוא דיןazon לzon לטוב. ולזמנין, דיןינו מרענן אשפלימו זמניהו, מלמשרי תפון. כמה דין אמר, (דברים כח) וחולאים רעים ונאנגנים, דעתו מהימנתא. דבר שריאן עליה דבר (דף רמו ע"ב) נש, מסתכלקי מגיה לבר דין אשליימו זמניהו, בין לצדיקיא, בין לחיביך, וכלא אתעבד בדין כדקהמן:

וירא ישראל את בני יוסף ויאמר מי אלה, אמר רבי יצחק, hei קשיא, דכתיב וירא ישראל, וכתיב וענני ישראלי בבדיו מזקן לא יוכל לראות, אי לא יוכל לראות, מהו וירא ישראל. אלא דחמא ברוח קדשא, איןון בני יוסף, דיןינו ירבעם וחביריו. ירבעם עבד תרין עגלי זהב, ואמר (מלכים א יט) אלה אללהיך ישראל. ובגין לכך, מי אלה, מאן הוא דין זמין למימר אלה אללהיך לטענון אחרון, ובגין לכך וירא ישראל את בני יוסף.

מכאן, הצדיקיא חמאן עובדא למרחוק, וקדשא בריך הוא מעטר לzon בעטרא דיליה, מה קדשא בריך הוא חמיה למרחוק, כמה דכתיב, (בראשית א) וירא אליהם את כל אשר עשה והנה טוב מאד, קדשא בריך הוא חמאן כל עובדיין, עד לא יעבד לzon, וכליהו אכברוי קפיה.

בגונא דין, כל דרין דעלמא, מסייפי עלמא, עד סייפי עלמא, כליהו אהעדרו וקיימי קפיה עד לא ייתון לעלמא. הדרה הוא דכתיב, (ישעה מא) קורא הדורות מראesh, עד לא אתברי עלמא. בגין הכל נשמתין דגחותין לעלמא, עד לא ייתנו, כליהו קיימי קפיה קדשא בריך הוא, בדיקונא דקיימי בהאי